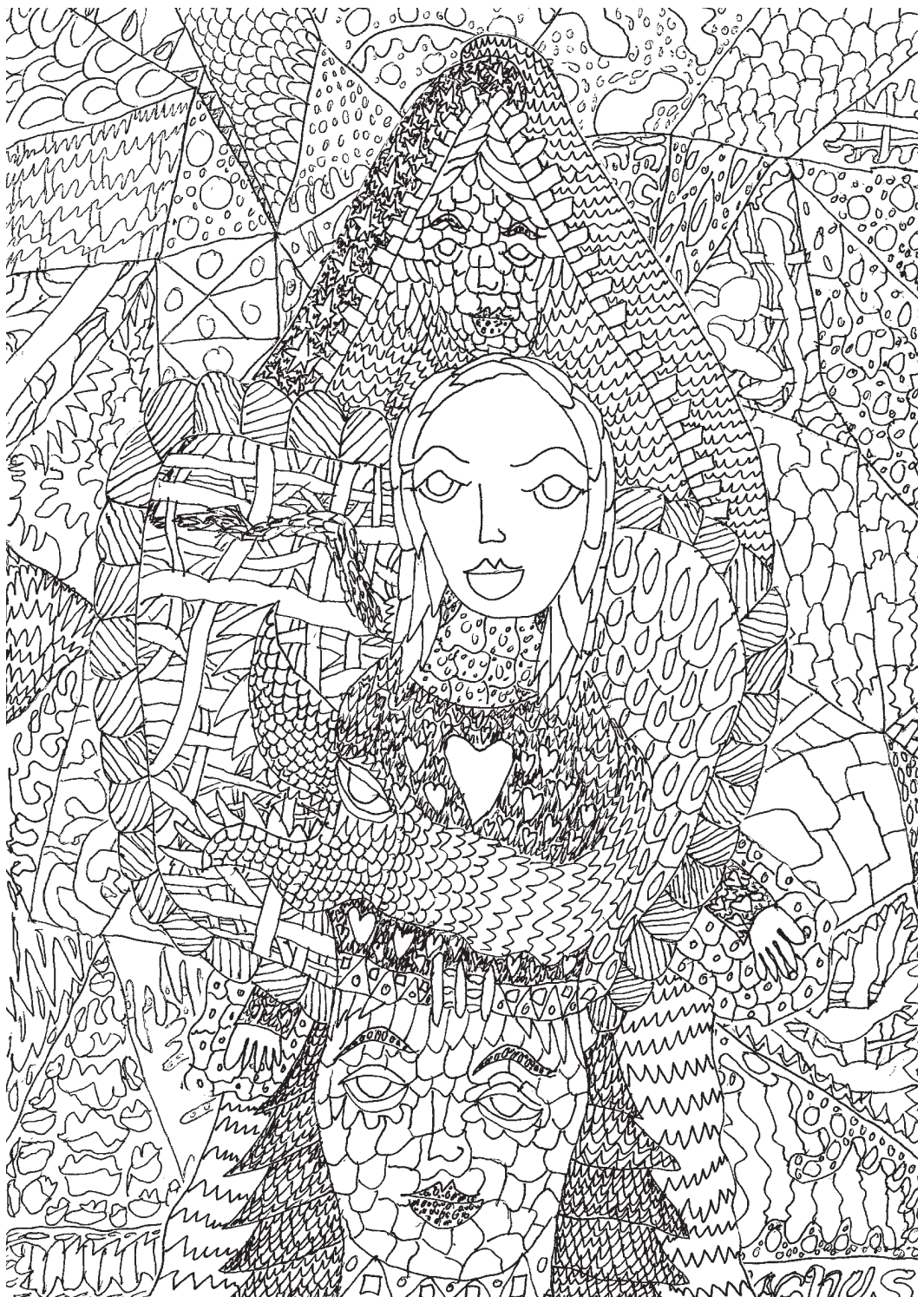


PER-MAGNUS ELIAESON

ORFISK LÖNNDÖRR

UNDERGROUND X-PRESS



ORFISK LÖNNDÖRR

Om det inte finns någon löndörr på det vita pappret till poesin måste jag dikta den. Denna löndörr är ljuset i slutet av tunneln, facklan i labyrinten, ljuslågan som genomborrar nattfjärilens hjärta som en kallelse till ett högre liv och den gnista som överlever som fröet till en ny eldfågel varje gång Fågel Fenix dör och får den att vakna till liv varje gång poeterna rör med sina pennor vid det vita arket som tändstickor under förutsättning att de är rituellt förberedda eller inspirerade, det vill säga kanaliserar ljuskällan som grottlitnelserna längtar till och får sina ord att röra vid deras hjärtan som solglittrande floder.

Om jag inte lyckas öppna löndörren i det vita pappret känner jag mig som en halv människa, en skugga, som en blomma som varken kan öppna eller sluta sina blad eftersom den inte har några utan istället lever i en värld där den äter hunger och dricker törst, ett limbo där alla sparlagor bär sin längtan att brinna för full kraft som ett ok, ett oförtjänt livstidsstraff.

Men om löndörren i det vita pappret öppnas fälls den orfiska vindbryggan ned och de alkemiska länkarna börjar smidas.

POETIK

Är det ett schackparti?

Är det ett kalejdoskop
eller en hybrid av ett schackparti
och ett kalejdoskop där konstellationerna
består av schackdrag?

Är det ett monopolspel där man vinner eller
förlorar ett belopp som, när spelet är slut,
visar sig ha varit bara på låtsas,
en liknelse eller en symbol som aldrig kan leva upp till
eller i alla fall aldrig, som en check,
är likvid för det den betecknar?

Är det en lek, ett spel eller är det på riktigt?

Är fiktionen skelettet som håller upp
och håller ihop verkligheten eller verkligheten
fiktionens skelett?

Är frågorna viktiga eller oviktiga?

Blir de och orden som de inkarnerar i
viktigare om de graveras in på en guldplåt än om de
bara skrivs ner med blyerts på ett vanligt papper?

Är de vågor som lyder under ebb och flod som
i sin tur lyder under månen som i sin tur lyder under
andra himlakroppar?

Är de bara meningslösa plockepinnpinnar eller
ljuslågor som får illusionernas väv att brinna ner som
ariadnetrådar ut ur labyrinten?

Är de ekrarna i hjulet eller dess nav?

Är de eldfågeln's vingar eller askan den begravs i?

Har de ett teleologiskt mål som överglänser fjärlens och diamantens eller är de bara fyrverkerier som aldrig kan landa i dorisk marmor, dörrar som alltid står på glänt men aldrig öppnas helt?

Är de bara tidsfördriv och sällskapsspel, jordnötter poeterna fyller sina hungriga själar med i brist på bättre, eller trappsteg som leder oss högre upp än Babels torn utan att falla eller milstenar som inte faller ihop som dominobrickor innan vägen hunnit leda ända fram?

Är de schackpjäser eller händerna som håller i dem?

Är de skuggor eller ideal eller ideal som kastar skuggor eller idealiserade skuggor?

Men om dikter och skulpturer kastar skuggor innebär det att de finns och skuggan behöver ljuset för att se sig själv och, eventuellt, även ljuset skuggan som sin spegelbild.

(Men kan skuggor verkligen självförverkliga sig genom att i sin tur kasta skuggor?).